

Методологија научноистраживачког рада

Статус предмета: изборни

Број ЕСПБ: 4

Услов:

Циљ предмета: Циљ курса је да укаже на теоријско-методолошке специфичности истраживања различитих социјалних појава, релевантих за медије, на потребу систематског интердисциплинарног приступа самом проблему.

Исход предмета: У току дипломских академских студија студенти треба да продубе и прошире своја знања из методологије социјалних истраживања и примере их захтевима научноистраживачког рада. Упознавање са различитим социјалним појавама, нпр. типовима присилних миграција, као и миграција уопште, допринеће квалитетнијем обављању новинарског посла.

Садржај предмета:

Теоријска настава: курс чине следеће наставне јединице: основни принципи и методе научноистраживачког рада; критерији за избор узорка; планирање истраживања; квантитативне и квалитативне методе; посматрање; социометрија; научни разговор; експеримент у природним условима; биографски метод; визуелна социологија; статистички метод; демографски приступ. Примена научноистраживачких метода на присилне миграције као социјалну појаву.

Практична настава: на часовима практичне наставе студенти ће, у сарадњи са наставником, урадити самосталан истраживачки рад чије ће резултате презентовати у облику семинарског рада.

Литература

Becker H. (1988). Visual Sociology: Expanding Sociological Vision, *The American Sociologist*, p.54-70

Bernard, Russel (2012). *Social Research Method, Qualitative and Quantitative Approaches*, Sage Publications, Los Angeles (изабрана поглавља)

Богдановић М. (1981). Квантитативни приступ у социологији, Службени лист СФРЈ, Београд, стр.13-44;123-128

Богдановић М. (1993). Методолошке студије, Институт за политичке студије, Београд, стр. 121-178

Бранковић, Србобран (2009). *Методи искуственог истраживања друштвених појава*, Мегатренд, Београд (изабрана поглавља)

Брезник Д. (1972). Демографски методи и модели, Институт друштвених наука, Београд, стр. 104-117

Вуксановић Г. (1997). На путу до куће, Одсек за социологију - Филозофски факултет, Нови Сад, стр.1-44

Ђили А. (1974), Како се истражује, Школска књига, Загреб, стр. 167-182

Гуд В. и Хет П. (1966). Методи социјалног истраживања, Вук Караџић, Београд, стр. 174-218; 279-295

Hollway W. and Jefferson T. (1997). Eliciting Narrative Through the In-Depth Interview, in: *Qualitative Inquiry* 3 (1), p. 53-70.

Милић В. (1996). Социолошки метод, Завод за издавање уџбеника, Београд, стр. 431-529; 679-711

Мозер Ц. А. (1962). Методи анкетирања у истраживању друштвених појава. Култура, Београд, стр. 75-212
Шушњић Ђ. (1973). Критика социолошке методе, Градина, Ниш, стр. 307-319

Препоручују се и следеће књиге:

Mitchell M. and Jolley J., (1992), *Research Design Explained*, Thomson-Wadsworth,

Strauss A., Corbin J. (1998), *Basics of Qualitative Research*, SAGE, Thousand Oaks-London-New Delhi,
Camp R., Vielhaber M., Simonetti (2001), *Strategic Interviewing*, Jossey-Bass, San Francisco

Техника научног истраживања

Статус предмета: изборни

Број ЕСПБ: 4

Услов: -

Циљ предмета

Циљ овог предмета је да се студенти упознају са техником истраживања и писања стручних (мастер) и научних (докторских) радова.

Исход предмета

Оспособљеност за самостално прикупљање грађе, трагање за документацијом и писање стручних и научних радова.

Садржај предмета

Теоријска настава.

Избор и формулисање теме научног рада. Рад у библиотекама и архивима. Националне библиотеке и важнији архиви. Библиографије: азбучна/абecedна, хронолошка, ауторска, предметна, дескриптивна, елементарна, селективна, критичка, персонална, примарна, секундарна, реферативна, препоручена. Библиотечки каталози. Базе података. Општи и посебни приручници. Извори: рукописна и штампана грађа. Избор и коришћење литературе и грађе. Састављање библиографије за одређен рад. Рукопис научног дела. Организација и распоред прикупљене грађе. План и концепт рада, коначан текст. Документарна подлога рукописа: цитати, фусноте, регистри и друге врсте прилога. Техничка обрада рукописа. Транскрипција и транслитерација текста. Презентација и/или одбрана рада (мастер и докторске тезе).

Практична настава.

Формулисање теме научноистраживачког рада. Образложење теме и план рада. Састављање хронолошке и абecedне (азбучне) библиографије. Вежбе у Библиотеци Матице српске. Рад у виртуелној библиотеци. Анализа и ексцерпција грађе из примарне и секундарне литературе.

Литература (одабрана поглавља):

Шамић М. (1968) Како настаје научно дјело, Сарајево : Завод за издавање уџбеника

Михајлов, А. И., Гиљаревскиј, Р. С. (1984) Увод у информатику / документацију. Загреб : Реферални центар Свеучилишта (избор)

Еко У. (2000) Како се пише дипломски рад. Београд: Народна књига – АЛФА

Клеут М. (2008) Научно дело од истраживања до штампе: техника научноистраживачког рада. Нови Сад: Академска књига

Методологија контрастивних истраживања и њена примена у настави

Статус предмета: изборни

Број ЕСПБ: 5

Услов: –

Циљ предмета

Упознати студенте са методом контрастивне анализе и појмовно-терминолошком апаратуром која се користи у таквим испитивањима, оспособити их да метод примењују у конкретним истраживањима.

Исход предмета

Развој способности запажања не само сличности и разлика, већ и специфичности у употреби језичких средстава у блискосродним језицима, разликовање типолошки релевантних и универзалних језичких појава, као и синтетизовање знања из различитих језичких области. Способност примене метода у самосталном раду.

Садржај предмета: Контрастивна анализа као лингвистичка дисциплина. Однос КЛ према лингвистичкој типологији, компаративној лингвистици, теорији превођења, настави страних језика. Језичке универзалије, категоријална значења.

Објекат и циљеви контрастивне анализе (КА) са синхронијског аспекта. КА и конфронтативна анализа. Макро- и микроанализа, интегрална анализа. Поступци при контрастивној анализи: одбир материјала, опсег контрастирања. Утврђивање међујезичке еквиваленције, њени типови. Смер анализе језичког материјала, (однос анализираних језика), избор корпуса, његов обим и састав. Појам *tertium comparationis-a*, језика- еталона и основе поређења. Методи прикупљања материјала: ексцерпција, рад са информантима, експеримент, анкетање. Избор теоријског модела. Квалитативни и квантитативни методи.

Резултати контрастирања и њихова примена.

Литература:

Апресян Ю.Д. (1995) Избранные труды. Том 1: Лексическая семантика (синонимические средства языка). Москва

Вежбицка Анна (2001). Сопоставление культур через посредство лексики и прагматики. Москва
Kontrastivna jezička istraživanja (1980-1999) (I, II, III, IV, V, VI simpozijum) (= zbornici radova). Novi Sad: Filozofski fakultet.

Методы сопоставительного изучения языков (1988) Москва

Новое в зарубежной лингвистике (1985-1986) (вып. XV: Контрастивная лингвистика, вып. XVI: Лингвистическая прагматика, вып. XVII: Теория речевых актов). Москва

Piper P. (2000) Metodologija (skripta). Beograd

Српско-руска компаратистика

Статус предмета: изборни

Број ЕСПБ: 5

Услов: -

Циљ предмета: Истицање вековних сазнања о историји компаритивне књижевности, њеном развоју и појмовном апарату, те оспособљавање за самосталнији приступ славистичким, посебно руско-српским славистичким компаративним темама.

Исход предмета : Оспособљавање за даље самостално проучавање токова руске књижевности.

Садржај предмета

Теоријска настава:

Кратак историјат књижевне компаративистике у свету и код нас. Класификација међулитерарних процеса. Методолошко-појмовни апарат за упоредно проучавање књижевних веза. Метода рецепције. Упоредно проучавање словенских књижевности. Главни представници и њихова дела. Историјат руско-српских односа у култури кроз векове (од средњег века до данас). Словенофили, Чернишевски, Достојевски, Толстој и други писци о Србима. Руска емиграција и српска култура. Модели интердисциплинарних веза. Модели интерлитерарних истраживања. Модели типолошких проучавања. Модели рецепције руских писаца у нашој средини.

Литература

Стојнић Мила (1994) Руско-српска књижевна преплитања. Београд

Вулетић Витомир (2006) У руско-српском књижевноисторијском простору. Београд

Косановић Богдан (2006) Славистичке компаративне теме. Нови Сад

Вулетић В., (2004) Н. Гогољ и његове три «идиле». Нови Сад

Увод у семантику

Статус предмета: изборни

Број ЕСПБ: 7

Услов: -

Циљ предмета

Овладавање основним теоријско – методолошким појмовима семантике и применом метода семантичке анализе у самосталном раду.

Исход предмета

Разумевање савремених семантичких теорија, способност самосталне анализе научног рада из дате области, примена теоријско – методолошких појмова у конципирању и изради дипломског рада.

Садржај предмета

Теоријска настава: Семантика као лингвистичка дисциплина. Значење и смисао. Структура језичког знака и значење. Семантика. Прагматика. Синтактика. Тип значења према врсти информације: денотативно и сигнификативно значење. Денотат и референт. Граматичко, прагматичко и лексичко значење. Лингвистичко и екстралингвистичко значење. Фрејм. Семантичко поље и корелације унутар њега. Конотација.

Системске и прагматичке компоненте значења исказа. Семантичка структура исказа. Пропозиција и њена актуелизација. Комуникативна интенција. Предикатско – аргументска структура. Денотативне улоге. Асерција и пресупозиција, импликација. Појам модуса и диктума, модалног оквира. Појам субјективне и објективне модалности. Перформативи. Говорни чин и његове компоненте. Комуникативна импликатура.

Методи семантичке анализе. Компонентна анализа. Природни семантички метајезик и семантички примитиви. Теорија прототипа. Експериментални методи у истраживању значења. Наивна слика света и лексичко значење. Лексикографско и психолошко значење. Системска лексикографија.

Практична настава: Анализа текста, реферисање теоријске литературе, консултације у вези са израдом дипл. рада.

Литература

Апресјан Ј.Д. (1995) Избранные труды, т. 2. Интегральное описание языка и системная лингвистика. Москва

Арутюнова Н.Д. (1976) Логические теории значения. В: Принципы и методы семантических исследований. Москва

Арутюнова Н.Д. (1999) Язык и мир человека. Москва

Кобозева И.М. (2012 и друга издања) Лингвистическая семантика. Москва

Лайонз Дж. (2003) Лингвистическая семантика. Введение. /перев. с англ./. Москва

Остин Џ.Л. (1994) Како деловати речима. Нови Сад

Пипер П. и др. (2005) Синтакса савременог српског језика. Проста реченица. (У редакцији М.Ивић)

Београд

Серл Џон (1992) Говорни чиновни. Београд

Wierzbicka Anna, C. Goddard (eds.) (1994) Semantic and lexical universals: theory and empirical findings. Amsterdam

Руска комуникативна култура

Статус предмета: изборни

Број ЕСПБ: 7

Услов: –

Циљ предмета

Унапређивање комуникативних вештина студената, разумевање утицаја различитих фактора на комуникативно понашање, активација лингвистичких знања при анализи говорних жанрова руског језика.

Исход предмета

Способност препознавања и коришћења стратегија у остваривању комуникативних циљева савакодневног и пословног комуницирања, комплексна активизација лингвистичких знања и говорних навика у пракси, посебно преводилачкој.

Садржај предмета:

Општи принципи регулације комуникативног понашања: принцип кооперације и принцип учтивости. Комуникативне вредности руске културе: комуникативна природност, оријентисаност на садржај, импозитивност, директност, емоционалност. Комуникативне стратегије и тактике као фактори дискурсног понашања. Стратегије зближавања и стратегије дистанцирања као основе категорије учтивости. Стратегија митигације (смягчение) као обележје руске комуникације. Стратегија преувеличавања. Социокултурни аспект комуникације: статусна дистанца и избор језичких средстава. Лингвистички аспект реализације говорних жанрова. Стратегије и тактике у ритуалним говорним жанровима: обраћање, представљање у пословној ситуацији, захваљивање, извињење, комплимент, жеље и честитање. Стратегије и избор језичких средстава у неутралном комуникативном контексту: слагање/неслагање, прихватање/неприхватање, одобравање/неодобравање, негодовање, протест. Молба, савет, предлог, захтев, наредба. Конфликтне говорне реакције. Изражавање емоција.

Пословни говорни жанрови: уводна реч, презентација, поздрав и одговор на поздрав, позив. Невербална комуникација. Појам личног простора и проксемички аспект руског комуникативног понашања. Кинезички аспект: гестовни језик, говор тела.

Литература:

Анисимова Т.В., Е.Г.Гимпельсон. (2002) Современная деловая риторика. Москва

Дементьев В.В. (2010) Теория речевых жанров. Москва.

Ларина Т.В. (2009) Категория вежливости и стиль коммуникации. Москва

Мирич Д. (2007) «О статусе категории смягчения в русском языке». Годишњак Филозофског факултета у Н.Саду, XXXII

Мирич Д. (2008) „Согласие-несогласие как явление дискурса русского и сербского языков“. У: Изучавање словенских језика, књижевности и култура као инословенских и страних, Београд: Славистичко друштво Србије

Пипер П., Стернин И.А. (ред.). (2006) Коммуникативное поведение славянских народов, вып.22. Воронеж

Пипер П., Стернин И.А. (ред.) (2004) Коммуникативное поведение славянских народов. Русские, сербы, чехи, поляки, вып.19. Воронеж

Янко Т.Е. (2001) Коммуникативные стратегии русской речи. Москва

Лексикологија и фразеологија руског језика

Статус предмета: изборни

Број ЕСПБ: 7

Услов: -

Циљ предмета

Упознавање студената са лексичко-семантичком структуром руског језика, са основним аспектима проучавања руске лексике и фразеологије, методама њихове лексичко-семантичке анализе, као и појмовно-терминолошком апаратуром која се користи у истраживањима језика на овом нивоу.

Исход предмета

Реализација овог програма претпоставља да ће студенти бити способни да правилно уочавају диференцијална и интегрална обележја хијерархијске организације значења, као и повезаност различитих семантичких односа на нивоу исказа, а самим тиме и да обогате свој активни лексички фонд, овладају семантичким језиком као средством интерпретације лексичких значења и прошире своја укупна општа лингвистичка знања.

Садржај предмета

Теоријска настава

Предмет лексикологије и њен однос према другим лингвистичким дисциплинама. Реч и лексема. Врсте значења. Структура лексичког значења. Лексикологија и лексикографија. Важнији аспекти проучавања руске лексике (квантитативни и квалитативни; лексичко-семантички, лексичко-граматички и лексичко-прагматички; синхронијска и дијахронијска лексикологија; синтагматски и парадигматски односи у лексици). Проблем системности односа у лексици. Синонимија. Полисемија. Хомонимија. Паронимија. Антонимија. Лексичка стилистика. Историја руске лексике (лексика руског језика према пореклу, старословенизми у савременом руском књижевном језику, позајмице из различитих словенских и несловенских језика у руском језику, историјска ономастика, етимологија). Фразеологија.

Вежбе

Лексичко-семантичке анализе и превода одабраних текстова. Решавање тестова у чијој основи се налазе, пре свега, критеријуми одређивања основних лексичко-семантичких односа, препознавања руске лексике према пореклу, као и проналажења сличности и разлика у руском и другим словенским језицима, пре свега у српском. Презентације (реферати/семинарски радови) самосталног студентског рада.

Литература

Апресјан. Ю. Д. (1995) Избранные труды, т. I: Лексическая семантика. Москва: „Языки русской культуры“, 1995.

Уфимцева А. А. (2010) Лексическое значение: принцип семиологического описания лексики. Москва: ЛИБРОКОМ, 2010.

Харченко В. К. (2009) Переносные значения слова. Москва: ЛИБРОКОМ

Кубрякова Е. С. (2009) Типы языковых значений. Москва: ЛИБРОКОМ

Мокиенко В. М. (2009) Образы русской речи. Москва: Флинта/Наука

Шмелев Д. Н. (2008) Проблемы семантического анализа лексики, Москва: ЛКИ

Шанский Н. М. (2007) Лексикология современного русского языка, Москва.: ЛКИ

Введенская Л. А. (2007) Русская лексикография: учебное пособие. Москва: МарТ

Фомина М. И. (2003) Современный русский язык: лексикология. Москва: Высшая школа

Телия В. Н. Русская фразеология. (1996) Москва: „Языки русской культуры“

Новиков Л. А. (1982) Семантика русского языка. Москва: Высшая школа

Ярцева В. Н. (ред.). (1976) Принципы и методы семантических исследований. Москва: Наука

Драгићевић Р. (2007) Лексикологија српског језика. Београд: Завод за уџбенике

Амиантова, Э. И. и др. (2012) Лексика русского языка: сб. упражнений. Москва: Флинта/Наука

Когнитивна анализа руских језичких концепата

Статус предмета: изборни

Број ЕСПБ: 7

Услов: -

Циљ предмета: Упознати студенте са основама когнитивне лингвистике, посебно когнитивне семантике као новог правца у лингвистичким истраживањима. Указати на постојање чврсте везе између културе и језика.

Исход предмета: Студенти су оспособљени да препознају елементе у граматичком и лексичком систему које су узроковане антропоцентричношћу језика. Могу да изврше когнитивну анализу језичких концепата у руском и матерњем језику.

Садржај предмета

Когнитивна лингвистика као правац у лингвистици. Однос когнитивне лингвистике према структуралној лингвистици. Језичке универзалије. Значај типолошких истраживања за когнитивну лингвистику. Правци у савременој когнитивној лингвистици. Метафора у когнитивној лингвистици. Когнитивна и језичка слика света. Појам, значење, концепт, концептосфера. Сличности и разлике између значења и концепта. Лексикографско и психолингвистичко значење према концепту. Концепт у лингвокултурологији, етнолингвистици и лингвоконцептологији. Типови концепата. Схема, фрејм, сценарио, гештalt. Вербализовани и невербализовани концепти. Методи за истраживање концепата. Експериментални методи. Номинативно поље концепта. Структура концепта. Когнитивна интерпретација. Издвајање когнитивних особености. Когнитивна интерпретација сема, паремија, асоцијативних поља. Модел концепта: опис макроструктуре и поља концепта. Анализа конкретних концепата у руском језику и поређење са српским.

Литература:

Попова З. Д., Стернин И. А. (2007) *Когнитивная лингвистика*. Москва: Астрель / Восток – Запад.

Маслова, В. А. (2004) *Введение в когнитивную лингвистику*. Москва: Флинта / Наука.

Бартмињски, Ј. (2011) *Језик – слика – свет*. Београд: SlovoSlavia.

Лакофф, Дж. (1988) „Женщины, огонь и опасность.“ У: *Новое в зарубежной лингвистике*. Вып. 23. Москва: Прогресс.

Лакофф, Дж., Джонсон, М. (2008) *Метафоры, которыми мы живем*. Москва: Издательство ЛКИ.

Степанов Ю. С. (2001) *Константы: Словарь русской культуры*. Изд. 2-е, исправленное и дополненное. Москва: Академический проект.

Кубрякова Е. С. (2004) *Язык и знание. На пути получения знаний о языке: части речи с когнитивной точки зрения. Роль языка в познании мира*. Москва: РАН ИЯ / Языки славянской культуры, (одабрана поглавља)

Стваралаштво М. Шолохова

Статус предмета: изборни

Број ЕСПБ: 7

Услов:

Циљ предмета: Проучавање стваралаштва Михаила Шолохова као репрезентативног узорка писца совјетског периода руске књижевности.

Исход предмета : Студент је оспособљен за даље самостално проучавање токова руске књижевности.

Садржај предмета

Теоријска настава:

Општи социокултуролошки поглед на стваралаштво Михаила Шолохова. Контраверзе око ауторства појединих дела. Тематски кругови и жанровске карактеристике појединих дела. Донско козаштво као историјски и књижевни феномен. *Донске приповетке* као предисторија *Тихог Дона*. *Тихи Дон* као роман-епеја. Трагично у *Тихом Дону*. *Узорана ледина* у дискурсу утопије и антиутопије. Трагика и комика колективизације. *Човекова судбина* – пут совјетског војника у Другом светском рату и непосредно после њега. Пејзажи и портрети Михаила Шолохова. Завршни књижевни акорди о сеоском питању у Русији.

Практична настава:

Донске приповетке,

Тихи Дон

Човекова судбина

Узорана ледина

Литература

Хватов А. (1970). Художественный мир Шолохова. Москва

Якименко Л. (1977). Творчество М. Шолохова. Москва

Недељковић Д. (1967). О «Тихом Дону» Михаила Шолохова. Сарајево

Вулетић В. (1981) Михаил Шолохов у српској и хрватској критици. Нови Сад

Косановић Б. (1988) Трагично у делу Шолохова. Нови Сад

Кормилов С. И. (отв. ред) (1998) История русской литературы 20. века (20 – 90 год). Москва

Тимина С. И. (науч. ред.) (2002) Русская литература 20. века. Санкт-Петербург

Петрова О.Г. (2007) Принципы анализа художественного произведения. Москва

Пародија као жанр књижевне критике

Статус предмета: изборни

Број ЕСПБ: 7

Услов: -

Циљ предмета

Упознавање студената са начинима препознавања пародије и њеног тумачења у сложеним наративима руске књижевности.

Исход предмета

Компетенција за препознавање, мапирање и тумачење жанра пародије, у чистом облику или унутар неке друге наративне стратегије.

Садржај предмета

Теоријска настава

Историја и теорија пародије. Пародија жанра. Пародија индивидуалног стила. Аутопародија. Пародија и интертекст. Пародија према сатири, стилизацији, плагијату, мистификацији. Пародијски лик (Козма Прутков). Пародија као средство књижевне критике (поступци). Историја руске пародије (барок, класицизам, сентиментализам, романтизам, пушкинска плејада, „натурална школа“, Достојевски и Чехов као пародичари, „сребрни век“ и совјетска књижевност). Пародијска решења у соцарту и концептуализму. Пародија у руској постмодерни (В.Набоков, Вен. Јерофејев, В.Аксјонов, В.Пељевин, В. Сорокин, Вик. Јерофејев, Б. Акунин).

Практична настава:Вежбе

Анализа одабраних дела и пародијских стратегија.

Литература

Смирнов И. П. (1985) Порождение интертекста. Wiener Slawistischer Almanah

Новиков В.И. (1989) Книга о пародии. Москва: Советский писатель

Тынянов Ю. Н. (1977) Поэтика. История литературы. Кино. Москва: Наука

Фрејденберг О. (1973) Происхождение пародии. Труды по знаковым системам XI. Тарту

Бегак Б., Кравцов Н., Морозов А. (1980) Русская литературная пародия. Ann Arbor, Ardis

Rose M. A. (1979) Parody. Meta-Fiction: An Analysis of Parody as a Critical Mirror to the Writing and Reception of Fiction. London: Croom Helm

Hutcheon L. (1985) Theory of Parody: The Teaching of XX century Art Form. New York, London: Methuen. Inc

Hutcheon L. (1989) „Contemporary Parody and Bakhtin“. In: Rethinking Bakhtin. Evanston, Illinois: Northwestern University Press

Bahtin M. (1967) Problemi poetike Dostojevskog. Beograd: Nolit

Oraić-Tolić D. (1990) Teorija citatnosti. Zagreb: Grafički zavod Hrvatske

Prop V. (1984) Problemi komike i smeha. Novi Sad: Dnevnik

Прозаисткиње у руској књижевности 19. и 20. века

Статус предмета: изборни

Број ЕСПБ: 7

Услов: -

Циљ предмета

Упознавање студената са креативним дометима руских списатељица на пољу прозе током два века, као и њиховим местом у културном животу Русије.

Исход предмета

Уочавање основних садржајно-формалних особина датог корпуса, које нам дају могућност да говоримо о феномену руске „женске“ прозе.

Садржај предмета

Теоријска настава

Категорија љупкости као парадигма женског рукописа. Књижевни превод и ауторство. Секретарска мисија. Препознавање жене као аутора и ствараоца књижевно релевантних прозних дела. Женско питање. Аутобиографска и мемоарска проза. Феминизација руске књижевности или жртвовање женствености. Н. Дурова, А. Буњина, Ј. Расопчина, Ј. Тур, Н. Хвошчинска, К. Павлова, М. Башкирцева. З. Хипиус, И. Одојевцева, Нина Берберова, Н. Лохвицка-Тефи, О. Шапир, М. Цветајева, Н. Крандијевскаја, Л. Чуковскаја, О. Фрајденберг, Ј. Гинзберг, А. С. Ефрон, Љ. Петрушевска, Љ. Улицка, Ј. Вознесенска, Т. Толстој.

Практична настава: Вежбе

Анализа одабраних дела на часовима.

Литература

Эпштейн М.Н. (2005) Постмодерн в русской литературе. Москва

Черняк М.А. (2005) Феномен массовой литературы XX века. Санкт-Петербург

Доклады Второй международной конференции «Гендер: язык, культура, коммуникация». Москва, 2002.

Файнштейн М.Ш. (1989) Писательницы пушкинской поры. Ленинград

Воробьева, Е.Н., С.Н. Строганова (2004) Русские писательницы первой половины XIX века. Тверь

Савкина И. (1998) Провинциалки русской литературы (женская проза 30-40-х годов XIX века). Wilhelmshorst: Verlag F. K. Gopfert

Goscilo H., Holgrem B. (1996) Russia, Women, Culture. Indiana University Press

Clyman T.W. and D. Greene (eds.) (1994) Women Writers in Russian Literature. Westport, Connecticut, London

Достојевски и савременост

Статус предмета: изборни

Број ЕСПБ: 7

Услов: /

Циљ предмета: Проучавање дела Ф. М. Достојевског кроз рецепцију његовог стваралаштва у руској и српској књижевности XX и XXI века. Истицање утицаја Достојевског на књижевне токове у руској и светској књижевности, упознавање с методом разоткривања генетичких веза, парадигматских и синтагматских модела преобликовања једног књижевног текста у други књижевни текст, према теорији „текст у тексту“ Ј. М. Лотмана.

Исход предмета : Оспособљавање за даље самостално проучавање токова руске књижевности.

Садржај предмета

Осврт на укупно стваралаштво Достојевског

Осврт на рецепцију Достојевског код религиозних мислилаца

Осврт на рецепцију Достојевског у савременој науци о књижевности

Упознавање са синтагматским и парадигматским моделима интертекстуалних веза

Преглед научних истраживања о књижевним изворима дела Достојевског

Преглед научних истраживања о књижевним делима са изворима у Достојевском

„Ситуација Раскољникова“ у руској књижевности прве половине XX века

Филозофија „подземног човека“ у руској и српској авангарди

„Легенда о Великом Инквизитору“ у антиутопијским делима XX века

Роман „Зли дуси“ у драматуршким обрадама друге половине XX века

Достојевски у самиздатској петербуршкој поезији седамдесетих-осамдесетих година XX века

Достојевски и текућа књижевност

Литература

Гроссман Л. (1925) Поэтика Достоевского. Москва

Бем Альфред (1937) У истоков творчества Достоевского. Прага

Јовановић М. (1992) Достојевски од романа тајни ка роману миту. Београд

Јовановић М. (1987) Достојевски и руска књижевност двадесетог века. Београд

Успенски Е. (1989) Достојевски у поезији Осипа Мандељштама, „Савременик“, Београд, бр.9-10, с. 208-218

Успенски Е. (1992) Библијска основа уметничког простора у лирици Ане Ахматове, Источник, бр. 1

Студијски истраживачки рад

Статус предмета: Обавезни

Број ЕСПБ: 20

Услов: Одобрена тема за мастер рад

Циљ предмета: Оспособљавање студената за самостална истраживања у области руског језика и књижевности и за писање завршног рада.

Исход предмета: Студенти су способни да самостално истражују проблеме у одређеној области и да их на адекватан начин представе у облику мастер рада.

Садржај предмета

Предмети из којих се може писати мастер рад налазе се у трећој групи изборних предмета. Наставник који је носилац предмета истовремено је и ментор студенту који је изабрао да из тог предмета пише мастер рад.

Студент у току самосталног истраживачког рада, уз сталне консултације са ментором, практично примењује методе и технике лингвистичких и филолошких истраживања, у зависности од предмета анализе и врсте истраживања (теоријска истраживања, корпусна истраживања, експериментална истраживања итд.). Студент прикупља релевантну литературу, формира корпус и приступа анализи. Након извршеног истраживања пише мастер рад и редовно се консултује са ментором, којем на увид доноси завршене сегменте мастер рада.

Литература

У зависности од теме завршног рада ментор одређује основну литературу. Студент је проширује током студијског истраживачког рада и у договору с ментором укључује у списак литературе.

Број ЕСПБ: 10

Услов: Положени сви испити предвиђени програмом Мастер академских студија Руски језик и књижевност и завршен процес пријаве мастер рада према Правилнику о завршним испитима на основним и дипломским (мастер) академским студијама Филозофског факултета у Новом Саду.

Циљеви завршног рада:

Завршни мастер рад има за циљ да покаже способност кандидата за самостални истраживачки рад. Он треба да покаже да је кандидат усвојио методологију истраживања у области руског језика или руске књижевности и да је оспособљен да самостално истражује теме из одговарајуће области и презентује стручној и научној јавности резултате до којих је дошао.

Очекивани исходи:

Студент влада методологијом научноистраживачког рада и способан је да након самосталног истраживања напише и одбрани мастер рад из руског језика или руске књижевности.

Општи садржаји:

После обављеног истраживања уз консултовање са ментором кандидат пише завршни рад који садржи следеће делове:

- Увод (поставка теме или проблема),
- Теоријски део (осврт на досадашња истраживања дате области, циљ истраживања, методологија истраживања, опис корпуса, преглед и анализа ексцерпираних грађа, резултати анализе),
- Закључак и
- Преглед литературе.

Након завршеног рада студент га брани пред комисијом од три члана која је формирана у складу са Правилником о завршним испитима на основним и дипломским (мастер) академским студијама Филозофског факултета у Новом Саду.

Методи извођења:

Током самосталног рада кандидат користи истраживачки метод, аналитички метод, синтетички метод, метод демонстрације и, према потреби, статистички метод.

Оцена (максимални број поена 100)

Јавна одбрана мастер рада доноси одговарајућу оцену, коју даје комисија. Максимална оцена доноси 100 поена.

Завршни рад ако постоји мора обавезно бити представљена у књизи предмета

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм/студијски програми : Руски језик и књижевност				
Врста и ниво студија: Мастер академске студије				
Назив предмета: Постмодернизам у руској књижевности				
Наставник (Име, средње слово, презиме): Даворка М. Маравић				
Статус предмета: Изборни				
Број ЕСПБ: 7				
Услов:				
Циљ предмета				
Упознавање студената са књижевношћу руског постмодернизма и неким од његових најзначајнијих писаца и дела.				
Исход предмета				
Оспособљавање за даље самостално проучавање и бављење постмодернизмом.				
Садржај предмета				
Теоријска настава				
Упознавање с постмодернизмом западних књижевности, култура, уметности.				
Упознавање с изворима постмодернизма у руској књижевности и уметности, као и условима који су погодовали његовом настанку. Разлика између појмова и назива: “постмодернизам“ и “постмодерна“, као и “модернизам“ и “модерна“. Постмодернизам као мултикултурални феномен. Естетика постмодернизма. Интертекстуалност. Истицање посебности руског постмодернизма. Руски концептуализам. Соц-арт. Арјергарда. Упознавање с трима периодима у руском постмодернизму (крај 1960-их-1970-е; крај 1970-их-1980-е; крај 1980-их-1990) те указивање на релативност такве поделе. Анализа књижевних дела: А Битов <i>Пушкински дом</i> ; В. Јерофејев <i>Москва-Петушки</i> ; С. Соколов <i>Школа за луђаке, Палисандрија</i> ; В. Пелевин <i>Омон Ра</i> ; Т. Толстој <i>Кис</i> ; А. Лаврин, В. Коркија <i>Велики љубавник или Последња ноћ Казанове</i> ; Људмила Петрушевска <i>Бајке</i> .				
Практична настава:Вежбе.Анализа текстова.				
Литература				
Скоропанова И. С. <i>Русская постмодернистская литература</i> . Москва 2004.				
Ерђејн М. Н. <i>Posle budućnosti: sudbina postmoderne</i> (t.1-2). Beograd 2010.				
Прохорова Т. Г. <i>Постмодернизм в русской прозе</i> . Казань 2005.				
Batler К. <i>Postmodernizam: sasvim kratak uvod</i> . Beograd 2012.				
Solar М. <i>Laka i teška književnost: predavanja o postmodernizmu i trivijalnoj književnosti</i> . Zagreb 1995.				
Solar М. <i>Retorika postmoderne</i> . Zagreb 2005.				
Наџион Л. <i>Poetika postmodernizma: istorija, teorija, fikcija</i> . Novi Sad 1996.				
Јуван М. <i>Intertekstualnost</i> . Novi Sad 2013.				
Број часова активне наставе				Остали часови
Предавања: 3	Вежбе: 3	Други облици наставе:	Студијски истраживачки рад:	
Методе извођења наставе				
Предавање. Анализа текстова.				
Оцена знања (максимални број поена 100)				
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит		поена
активност у току предавања	10	писмени испит		
практична настава	10	усмени испит		50
семинари	30			